

Vajta Ferenc?

Nyiltlevél a „Der Spiegel" szerkesztöjéhez

Igentisztelt Főszerkesztő Úr!

Nagy élvezettel olvastam nb. lapja, a "Der Spiegel" 1952.május 28.-án meg - jelent 22. számában "Besatzüngs-Delikte - Lassen Sie Habe weg " cím alatt közölt riportjukat, amelyben Hans Habe nevű úr németországi karriérjével foglalkoznak. A legőszintébb köszönetemet fejezem ki minden becsületes magyar emigráns nevében a lap szerkesztőségének, hogy végre egy német lap volt olyan bátor és a második világháború romjain megjelent sakálok ezt a legragyogóbb prototipusát ilyen kimerítően, tárgyilagosan leleplezte.

Azt a kétes "dicsőséget", hogy Hans Habe igazi alakját bemutattuk, a "Hidverők" szerkesztősége könyvelheti el magának, mert mi már öt évvel ezelőtt, amikor lehetővé vált, hogy lapunk megjelenjen, lelepleztük ezt a magát újságírónak nevező dögkeselyűt kedves papájával együtt. A legnagyobb elégtétel tehát ma a számunkra, hogy Németország egy vezető lapja is megelégelte már Hans Habe úr szélhámoskodásait.

Szabad legyen azonban a cikkel kapcsolatban néhány felvilágosítással szolgálnunk, amiről Önök esetleg nem tudhattak.

Elsősorban is Önök cikkükben végig "Békessy Jancsi"-ról írnak.Nos,Hans Habet sohasem hívták Békessynek, mert a "Békessy" név magyar nemesi név, míg Hansikának annyi köze csak a magyar nemességhez ,sőt a magyar központgárhoz,mint a botokut négernek Detlev von Liliencronhoz avagy Johann Wolfgang Goethehez. " Békéssy" név tehát épp úgy nem "Békéssy" neve, mint ahogy nem az a "Hans Habe" elnevezés". Maga az apja is "Békesi"-nek irta csak a nevét, de ezt a nevet is csak a magyarországi első kommunizmus óta viselte "Békesi", mivel "Friedlieber" néven furcsa lett volna "magyar" sajtó-népbiztost játszani Magyarországon. Még a Friedlieber név sem eredeti neve a családnak,mert hogy eredetileg a Friedlieber-Békesi-Békessy-Hans Habe családot hogy hívták annak idején, amikor egyik ősük - állító - lag mint "gazdasági okokból emigrált" - még a varsói gettóban lakott, ma már senki nem tudja. Tekintettel arra, hogy bár két világháborúban egyetlen nem áruló és mindvégig becsületes szövetségesei voltunk Németországnak, sajnos, állandóan egy mesterségesen szított magyargyűlölettel találkozunk Németországban, a legerőteljesebben tiltakoznunk kell az ellen, hogy ezt a szélhámost most a neve után a magyarság nyakába varrják, s ezzel újra egy magyar ellenes hullám keljen életre a német körökben. Pontosan a Hidverők szerkesztősége volt az, amely 1950 elején már figyelmeztetett néhány német urat, hogy Hans Habe nem német, de még csak nem is magyar, hanem egy a konjunktura hullámain evező újságíró-szélhámos. Két éve, hogy a megfelelő bizonyító anyagot német urak birtokába juttattuk, és ha kerülő úton ez jutott volna a "Der Spiegel" szerkesztősége birtokába, annak őszintén örülnénk. Hans Habe egyszerűen a nemzetközi alvilág egy prototipusa és hozzá a magyarságnak éppúgy nincs semmi köze, mint a németségnek ahhoz, ha egy néger gyilkos véletlenül Berlinben jött a világra.

Cikkükben azt írják, hogy "Békesi"-papa "bald darauf ..nach Wien übersiedelt." Hát a kis Habe születése és az "Übersiedlung" között még egynéhány dolog történt. Nevezetesen az, hogy a "Békesi"-familia feje, az öreg "Békesi" jelentős és olyan súlyosan terhelő szerepet játszott az első magyarországi bolsevizmus alatt, hogy ő bizony nem "übersiedelt", hanem a törvényes következmények elől megszö - kött Bécsbe,mert Magyarországon közönséges bűncselekményekért körözték. A papa,amint a tényeknek megfelelően megírták, amikor az általános amnesztia erre lehetőséget nyújtott, visszatért Magyarországra, de rövidesen továbbállt, még Bécsből is, ahol ugyancsak közönséges gazdasági bűncselekményekért a bécsi államrendőrség körözést adott ki ellene. Bécsből Németországba menekültek, majd mikor itt is forró lett a család lába alatt a talaj, a "papa" Amerikába vándorolt ki, a fiú pedig Svájcba lépett át. Ekkor írta a "Morgenthau-Baruch-Frankfurter" vezetés alatt álló politikai gang megbízásából az Önök riportjában is említett könyvét, a "Hárman a határon át".

Nos, e sorok írója sokat tud elmondani erről a könyvről. Mint vidéki magyar

újságíró egy vidéki városban dolgozott, ahol 6 szedőgéppel rendelkező nyomda működött. A nyomda közismert volt olcsó árairól, így a nagy budapesti könyvkiadók a könyveik nagyrészét itt nyomtatták. E sorok írója egyik mellékjövedelme volt,hogy a kéziratok alapján a házi és kiadói korrekturát elvállalta és elvégezte. Így került kezembe Hans Habe könyve is, amiről megállapítottam, hogy ennél csapnivalóbb és minden írói készség nélkül írott szemét még nem volt a kezemben. Mikor a kiadó megbízottja Budapestről megérkezett, nem is csináltam titkot abból, hogy ez a Habe a legrongyabb német író, akivel valaha találkoztam. Az öreg Krausz bácsi erre nevetve felvilágosított, hogy Hans Habe az öreg Friedlieber fia és Budapesten született. Arra az aggodalmamra pedig, hogy a könyvre nagyon ráfizetnek, megnyugtatott:" Attól ne féljen, szerkesztő úr, mi ugyan nem! A nyomdaköltséget mi már háromszorosan megkaptuk. Mi csak szignáljuk a könyvet, mert azt egy társaság finanszírozza". Este a "Központi kávéház"-ban azután a hatodik pohár tüzes "kadarka" után elárulta, hogy a pénzt bizonyos dr. Salgó László rabbi, a budapesti Horanszky-útcai Vörösmarthy gimnázium tanára adta át neki, mint a magyarországi cionisták egyik vezetője. Akkor Magyarországon mindenki tudta, hogy a cionista szervezetekbe kommunisták épültek be és a kommunista forradalmasítást e szervezeteken keresztül készítették elő. Nevezett dr. Salgó László azóta különös nagy karriert futott be, mert ma a nem kommunista zsidókat is deportáló "Zsidótanács"egyik igazi vezetője. Vagyis Friedliber-Békesi-Hans Habe könyve Magyarországon a kommunista titkos szervezetek anyagi támogatásával jelent meg.

Hans Habe nem maradt hálátlan dr. Salgónak, amikor 1947 novemberében Magyarorszagon járt, - hogy apja visszatelepedését előkészítse, - hosszasan ,tárgyalt"is dr. Salgóval.

Valamit el kell mondanunk cikkükkel kapcsolatban, ami tévedés a remek riportban. És ez az, hogy Hans Habe szülei Hollywoodban élnek. Szó sincs róla. Az öreg "Habe-Friedlieber" Amerikában szorgalmasan ujságíróskodott tovább és főleg kommunista és kommunista-barát lapokban jelentek meg a cikkei. 1950 végén, miután fia az utját 1947-ben előkészítette, az öreg "Békesi" visszatért a kommunista Magyarországra és ott azonnal a kommunista "Szabad Nép" főmunkatársa lett. Itt írta azután a leggyalázatosabb támadó cikkeit Amerika, Németország, általában az egész Nyugat ellen. Ugyanakkor, amikor Hans Habe, a fiacskája, még mint a nyugati demokrácia felkent lovagja Münchenben képes lapot szerkesztett és mint a nyugati világ utolérhetetlen hőse páváskodott - kifizetetlen számlákkal! Apa és fia között teljes volt a kapcsolat, s amíg a fiú Németországban, mint "német" a bolsevizmus ellen írt, addig a "papa" a legmocskosabb szájjal uszított Nyugat és Amerika, Németország, általában minden ellen,ami nem volt sztalinizmus. S mindehhez az erkölcsi és anyagi segítséget a megszálló amerikai erők biztosították. Csodálatos, hogy az amerikai hírszerző szolgálat, amely más ügyekben olyan jó értesülésekkel rendelkezett, nem tudott a két "Békesi" alapjában véve mesterien megjátszott együttműködéséről. Ezekután talán megérthető a német olvasóközönség számára is, hogy miért írt Hans Habe minden ellen, ami a német nemzeti újjáéledést,a német nép feltámadását jelentette volna és miért felejtette el a bolsevizmus komolyabb támadását. Egyébként érdekes volna megállapítani, hogy kik védték Hans Habét Németországban, miért maradt válasz nélkül e sorok írójának 1949 január 12-én a CIC müncheni központjához beküldött figyelmeztetése, hogy amíg Hans Habe Münchenben amerikai pénzen dolgozik és német lapot szerkeszt, a kommunista irányítás alatt álló és Budapesten megjelenő "Magyar Vasárnap" című hetilapban "Elátkozott kör " címen egy Amerikát és Németországot támadó közönséges kommunista uszítást tartalmazó regénye jelenik meg a "németországi megszállás korából". E regényében kommunista recept szerint a néger kérdést tárgyalja és véres szájjal uszít a németség, de elsősorban az amerikai hatóságok, az amerikai katonaság ellen. Ugyanebben az időben gyakorta lehetett látni Hans Habet Münchenben az amerikai megszálló erők tisztjeivel, az elhárító szervek vezetőivel és a megszálló erők bajorországi vezetőjével.

Amikor Hans Habe 1947 novemberében Magyarországra utazott, ahol körülünnepeltette magát, látogatásáról a "Képes Figyelő" című kommunista propaganda-lap két oldalas cikkben számolt be. Ebben a cikkben Hans Habe a legélesebben támadta az FBI tevékenységét és súlyosan megbélyegezte Amerika az amerikai kommunisták ellen hozott intézkedéseit. Hans Habenak senki sem vetette szemére, hogy mit csinált Magyarországon, mint gyalázta Nyugatot regényében. Vajjon,miért? A kérdéses riport birtokunkban van. E budapesti látogatása alkalmából Hans Habet a kommunista rezsim kiválóságai látták vendégül és külön kihallgatáson jelent meg a kommunista titkos rendőrség főnökénél Péter Gábor-Auspitz Benő-Grünbaum Benjaminnál - vagyis láthatják az urak, nemcsak Friedlieber-Békesi-Békéssy-Hans Habe van a világon, de ma az egész kommunista nemzetközi alvilág 4-5 fedőnév a-

latt szaladgál. Ugyancsak külön kihallgatáson jelent meg "habele" Rákosi-Róth, Gerő-Singer, Révai-Kachana, Vass-Weinberger minisztereknél is, sőt, a magyarországi kommunista rádióban is elismerőleg nyilatkozott a magyar "népidemokrácia" alkotótevékenységéről.

Mikor "Békesi" papa budapesti nyugatgyalázása és szolgai bolsevizmusa kezdett a fiacskája számára kényelmetlen lenni, hirtelen elterjedt a világsajtóban, hogy a "papa" Budapesten a "mamával" együtt a"kommunisták üldözése" elől a halálba menekült: megmérgezte magát. A jól irányított világsajtó nagy szomorúsággal könyvelte el "Békesi-Friedlieber" papa halálát. El is hitték. Egyedül mi voltunk bátrak kételkedni abban, hogy Békesi-papa valóban meghalt. Az egész ügyet közönséges, de jól tempirozott szélhámosságnak tartottuk. Magyarországi barátaink mindent elkövettek, hogy a Budapestről ezidőtájt valóban "eltünt" Békesi" tartozkodási helyét felfedezzék. Végigjárták az összes temetőket, vajjon, hol nyugszik a Békesi házaspár. És ilyen sir nincs Budapesten! Hová tűnt el tehát Budapestről a Békesi házaspár? Tel-Aviv felé vették az útjukat, vagy Moszkva felé? Bizonyosat nem tudni, de az, hogy Hans Habe papája nem mérgezte meg magát Budapesten, bizonyos! Van azonban egy érdekes megfigyelésünk. Békesi-papa "halálát" követő 4-5 hét után a moszkvai rádió magyarnyelvű adásában sorra hallhatók olyan cikkek, amelyekben a magyar sajtó szakemberei Békesi-Friedlieber papa stilusára ismernek. Nem áll rendelkezésünkre eszköz, hogy Moszkvában ennek utánanézzünk, de talán a nyugati erők részére van egy lehetőség. Nem állítjuk, hogy Békesi papa ott van, mert csak azt állítjuk, amire bizonyítékunk van, hajlandók vagyunk azonban fogadni, 1 márkával ötezer ellen, hogy nem hinnők, tévedünk, ha azt állítjuk, hogy Friedlieber-Békési - Habe apa Moszkvában nagyon is vígan él. Aminthogy azon sem lepődnénk meg, ha Hans Habe "olajra lépne" a "veszélyes" Németországban és rövidesen feltűnne a Pravdában egy új"tősgyökeres orosz író, bizonyos "Wasziliewics Hansewics Habeolanszky", aki megdöbbentő adatokkal leplezi majd le a "nyugati imperialistákat"!

Nem hagyhatunk szó nélkül egy Hans Habe trükköt, amelyről a német sajtó, mert a megfelelő értesülései hiányoztak, nem is vehetett tudomást. Ez pedig egy bizonyos Karádi Katalin nevű "magyar szinésznő és énekesnő" ügye. Ezt a hölgyet egy kis katona-kocsmában fedezte fel mintegy 15 éve egy Egyed Zoltán nevű újságíró és Zilahy Lajos író, 1945-48-ban a Magyar-Szovjet Kulturális társaság elnöke, jelenleg emigrációban" Amerikában. A "művésznő" mint Egyed Zoltán barátnője kezdte a karriérjét és rövidesen az "élművésznők" közé emelkedett. Hiressé "szexualisan búgó orgánuma" és nem épen "csöndes" magánélete tették. 1943-ban megismerkedett Karádi a magyar kémelhárító szolgálat akkori vezetőjével, Ujszászy tábornokkal, aki akkor a Gestapo leghűségesebb kiszolgálója tógájában már moszkvai utasításokra dolgozott. Ujszászy beszervezte Karádyt kémszolgálatra és ezentúl Ujszászy védelme alatt működött. Mikor a bolsevisták elözönlötték Magyarországot, Karádi maga hencegett el azzal, hogyan találkoztak a szovjet megbízottak az ő lakásán. Mikor Budapestet a szovjet csapatok körülzárták s a magyar fővárost hússzoros túlerővel szemben magyar honvéd és polgári egységek, az úgynevezett "Fegyveres Nemzetszolgálat" és német csapatok védték, Karádi átszökött az oroszokhoz. Azok hangszórós kocsiba rakták és az "élművésznő" hangszórón át lázított arra, hogy gyilkolják le a védőket. Hogy az oroszok majdnem kivétel nélkül mind felkoncolták a főváros védőit,- főleg a német katonákat, az SS tagjait, a magyar csendőröket és a "Fegyveres Nemzetszolgálat" tagjait, abban legfőbb érdeme Karádi Katalinnak volt. Ez az "élművésznő"hűségesen" otthon maradt, szerepelt, ünnepelt hőse volt a kommunistáknak, amikor jó egy éve egyszerre csak feltűnt Nyugaton azzal, hogy mint "aktiv demokrata és antibolsevista" emigrált. A német sajtó megírta az eseményt, legtöbbször minden kommentár nélkül. Egyedül Hans Habe lapja hozsannúzott minden erejével a hírhedt kurtizán és volt /?/ szovjet kémnő mellett. Sikerült is Hans Habe propagandája nyomán az amerikai vezetés alatt álló "antibolsevista" rádiókban azonnal szerephez is juttatni ezt az erkölcsi csatornaszökevényt. Hans Habe ájuldozott az örömtől és a német anyák, testvérek, árvák, apák, nem is sejtették, hogy fiuk, testvérük, apjuk, uruk felkoncolásában alaposan bűnös kémnőről olvassák Hans Habe határt nem ismerő dicshimnuszait. Ezt a nőt, aki ma Páris magyar nyelvű antibolsevista adásaiban énekel - amely adásokat egyébként egy Szilágyi József, alias Schlesinger nevű volt kommunista újságíró irányít, aki lapja párisi tudósítójaként jelentős összegekkel nem tudott elszámolni, egy francia hölgynek házasságot igért, majd kifosztotta, - Hans Habe szabadította Nyugat nyakára. Ő ajánlotta be az amerikai köröknek és hogy nem sikerült még sem teljesen az egész világot megszédíteni és ezt a kurtizánt elfogadtatni, azt a magyar emigráció lapjai és egy berlini nagy lapban megjelent leleplezés akadályozta meg. Hogy azután ez a bizonyítottan szovjetkémnő miként tud szabadon szaladgálni Europa fővárosaiban, sőt, szerepelni és kik irányítják, kik

fizetik utazásait, arra talán Hans Habe hamarább adhatna pontos felvilágosítást , mint bárki a világon!

Még Hans Habe volt az egyik müncheni képeslap szerkesztője, amikor a Magyarországról kitelepített németség egy csoportja ünnepélyt rendezett Heidenheimben, már az ünnepséget megelőző napon megjelent a lap fotoriportere a városban és felvételek százait készítette a megjelent közönségről, mint kijelentette, a lap főszerkesztője utasítására", mert az ünnepségről Hans Habe lapja meg akar emlékezni. Az ünnepélyen többek között megjelentek József királyi herceg, vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes és más antibolsevista vezetők. A lap fotoriportere a legnagyobb szorgalommal készítette a felvételeket,- de azokból egyetlen cikk nem készült, egyetlen kép meg nem jelent,- sőt a riporter a magánrendeléseket sem teljesítette; de ezzel egyidőben egy olyan támadási hullám indult meg mind Magyarországon, mind a nyilt és titkos kommunistabarát sajtóban a két vezető magyar emigráns ellen, ami arra mutatott, hogy az egész támadást minden vonalon egy biztosan, erre a célra gyakorolt kéz irányította. Önkénytelenül felmerül a kérdés,vajjon a felvételeket miért készítették százszámra, ha azok nem jelentek meg és honnan tudott a vasfüggöny mögötti sajtó olyan pontos részleteket az ünnepélyről,és kik irányították a német politikai élet egyes csoportjainak támadását e két magyar menekült ellen. Nem lepődnénk meg, ha erre lehetőség adódik, kiderülne, hogy e két látszólag egymástól független esemény között összefüggés van.

Hans Habe a pénzért mindenre kapható szélhámos ujságíró"legtökéletesebb"példánya, és imponáló bátorság kellett, hogy ez ellen a vérszopó ellen végre a "Der Spiegel" a bizonyítékok olyan sorával lépett fel, hogy talán arra a világ közfigyelme is megrendül. Mi, szerencsétlen, hazátlan magyarok hiába figyelmeztettük a világot, még német barátainkat is, kicsoda Hans Habe, a leleplezéseink csak kis körben kerültek nyilvánosságra.

Épenezért őszinte hálával és tisztelettel köszönjük meg a "Der Spiegel" bátorságát,hogy ezt az alakot leleplezte. Minden tisztességes europai csak örülni tud annak, ha végre valami tisztulás indul meg abban a mocsárban, amely az európai újságírást és irodalmat a második világháború után megfojtással fenyegette. A német újságírás legszebb napjaira emlékeztet a "Der Spiegel" kiállása.Az egyetlen mondat, ami a "Der Spiegel" cikke végéről hiányzik,- s amit mi most itt pótolni szeretnőnk, így hangzik: "Hinaus aus Deutschland mit diesem Schuft", vagy ha jobban tetszik:" Rácsok mögé ezzel a szélhámossal!"

Kollegiális üdvözlettel:

HIDVERÓK
Szerkesztősége és kiadóhivatala

